

25.11.2022

Nye finanspolitiske spilleregler for gæld i EU vil give mere fleksibilitet, men er ingen mirakelkur

EU-kommissionens nye regelsæt for gæld lægger op til en forsimpning af reglerne, øget fleksibilitet og muligvis en skærpet håndhævelse. Det løser dog ikke de strukturelle problemer, som er bag gælden.

Skrevet af

Anders Overvad

Rasmus Egmont Foss

📞 +4561106288

✉️ rasmus@thinkeuropa.dk

Hvis Italien fremover skulle følge de finanspolitiske regler i EU til punkt og prikke, måtte staten hvert år nedbringe sin enorme statsgæld med 5 pct. af BNP eller ca. 90 mia. euro.

Det ville hverken være sundt for landets økonomiske vækst eller fremme den grønne og digitale omstilling, som Europa skriger på mere end nogensinde nu efter Ukraine-krigens udbrud.

Derfor er Europa-Kommissionens forslag til en ny Stabilitets- og Vækstpagt – EU's regler for gæld og underskud – i den grad tiltrængte. Det gamle regelsæt har vokset sig uoverskueligt komplekst og havde vigtigere endnu ikke nogen synderlig effekt, da reglerne ikke var håndhævet.

Inden for de eksisterende traktater er Kommissionens forslag nok nær det bedste, man kunne forestille sig. Det ligger op til en grundlæggende forsimpning og på papiret en skærpet håndhævelse – om sidstnævnte reelt vil ske, eller om EU blot udskyder konflikterne, kan man dog have sine tvivl om.

Den vigtigste ændring er, at kravene til gældsnedbringelse lempes, så den ikke længere skal ske blindt på bekostning af vækst og investeringer. Fremover vil implementeringen skræddersys de enkelte lande, så Italien f.eks. kan lægge sig fast på en gældsreduktionsbane over fire til syv år, der vil skabe større fleksibilitet.

Et fremadskuende fokus vil forhåbentlig også tvinge politikerne til at tænke mere langsigtet. Den øgede fleksibilitet taler for, at de nye regler er mere realistiske – men medfører også risikoen for, at nye regeringskonstellationer eller skiftede recessioner giver anledning til flere konflikter.

Med sit nye forslag forsøger Kommissionen at redde selve regelsættet samt genskabe tilliden til selvsamme, og det er nødvendigt. Men det er næppe en mirakelkur i praksis, for det vil ikke løse de strukturelle udfordringer. De offentlige finansers ringe tilstand i mange europæiske lande – og en samlet statsgæld i EU på 90 pct. af bnp – skyldes ikke EU's regelsæt, men et manglende fokus på sund finanspolitik hos regeringerne.